

DİN ÖĞRETMENİ AZİZ GRİGORİOS

DİN ÖĞRETMENİ AZİZ GRİGORİOS

Aziz Grigorios 324 (I.s.) yılında Nazianzo bölgesinde dünyaya geldi ve ailesi oldukça zengin ve kültürlüydü kısacası aristokrat bir ailenin çocuğuydu. Babasının adıda kendisininimki ile aynıydı. Baba Grigorios putperest bir insandı. Putlara tapardı. Karısı ise Hz. İsa'ya çok bağlı bir insandı. Baba Grigorios Hz. İsa'yı karısından öğrendi. Böylece iyice bilgi topladıktan ve vaftiz olduktan sonra önce papaz oldu sonrada Nazianzo bölgesine piskopos oldu. Genç Grigorios ise annesini örnek alarak Hristiyanlığa uygun bir şekilde büyüyordu. İnançlı, becerikli, çalışkan ve din yolunda süratle ilerliyen bir insandı Grigorios. Bunlardan başka Kutsal kitabı inceleyip dua etmeyeide çok seviyordu. İskenderiye ve Kayseri'de ilahiyat, sözcülük ve yunanca üzerinde eğitim gördü.

Grigorios okumayı ve öğrenmeyi çok seven bir insandı. O kadar eğitilmiş bir insan olmasına rağmen onlarla yetinmeyip felsefe, edebiyat ve tıp okumaya karar verdi. Ve böylece macına kavuşmak için yola çıktı. Ancak yolculuk sırasında hava birdenbire bozuldu ve denizde korkunç bir fırtına çıktı. Bunun üzerine yolcular panik içerisinde geminin yükünü hafifletmek için eşyalarını denize atmaya başladılar. O sırada genç Grigorios diz çökerek göz yaşları içerisinde Tanrı'ya onları bu vahşi fırtınadan kurtarması için dua etmeye başladı. İşte o anda birdenbire mucizevi bir şekilde fırtına durdu. Bu olayı görenler hemen Tanrı'ya şükrettiler ve Grigorios'un Tanrı'sına inandılar.

Grigorios Atina'ya vardığı zaman orada Vasilios'u tanıdı ve dostlukları hayatlarının sonuna kadar devam etti. O dönemde Hristiyanlar büyük yaşta vaftiz oluyorlardı ve bu yüzden aziz Grigorios eğitimini tamamlayıp memleketine döndüğü zaman

vaftiz olmak için can atmaya başladı. Vaftiz olduktan sonra Pontus bölgesine giderek orada yakın arkadaşı olan Vasilios ile birlikte İri nehrinin yakınlarında insanlardan uzak bir şekilde kendilerini Tanrı'ya adadılar. İkiside mutlu bir şekilde hristiyanlığın gerektirdiği şekilde hayatlarını tek başlarına insanlardan uzak bir şekilde sürdürüyorlardı. Bundan başka yaşayabilmeleri için nehirden su taşıyıp odun kesiyorlardı ve gerekli olan tüm işleri yapıyorlardı. Boş olan vakitlerinde Kutsal kitabı inceliyor ve Tanrı'ya dualarla şükr ediyorlardı. Bu durum bayağı bir süre böyle devam etti taaki Grigorios babasından bir mektup alana kadar. Mektupta babası ondan Nazianzo bölgesine geri dönmesini ve ona piskoposluk görevinde yardımcı olmasını isteyene kadar. Babasının isteğine uyarak aziz hemen memleketine geri döndü. Hristiyanlar onu sevgi ve saygı içerisinde karşıladılar. Onun dindarlığını gördükleri zaman ise ona din adamı olmasını ısrarla önerdiler. Grigorios önce böyle büyük ve kutsal bir görevi üstlenmeyi red etti ancak halkın ve ailesinin yoğun baskısı üzerine önce diakoz daha sonrada papaz oldu. Ve o zamandan sonra halka hristiyanlığın sevgisini ve içtenliğini anlatmaya başladı. Bundan başka putperestlere karşı yoğun bir karşı koyma mücadelesi içerisinde idi. İncil'in kutsallığını ve mesajlarını insanlara anlatırken bir diğer yandanda kral Ualis ile İulianoyu sürekli kontrol ediyordu. Tanrı'nın Nazianzo halkına vermiş olduğu bu aziz insan için halk Tanrı'ya sürekli şükr ediyordu. İ.s. 372 yılında Vasilios Griorios'a Sasimon bölgesinin piskoposu olmasını önerdi. Grigorios önce böyle kutsal ve zor bir görevi kabul etmek istemedi ancak daha sonra kabul etti. Ancak piskopos olur olmaz o bölgenin piskoposu Antimos'un düşmancıl davranışlarıyla karşılaştı. Bunun üzerine her zaman barış taraftarı olan Grigorios oradan ayrılma kararı alarak tekrar babasına yardımcı olmak için memleketine döndü. Orada bir ilahiyat okulu açtı ve okulda hristiyanlığın gerçeklerini mühendislere rahiplere halka ve daha bir çok eğitim görmüş kişiye anlatmaya beşladı. Bir diğer yandan fakiri ve zengini onun eğitip öğrettiklerine

hayrandılar çünkü zenginler hristiyanlığı öğreniyor fakirler ise derman buluyorlardı. Herkes ona saygı gösteriyordu. Ancak çok kısa bir süre sonra babası ve biraz daha zaman geçtikten sonrada annesi vefat etti. Ve bunun üzerine Grigorios yakınlarında bir manastıra giderek tarikatçılara karşı metinler yazdı ve uzun bir süre orada dua etti. Tabii bunlardan başka işlerde yaptı orada. Bu arada İstanbul sahte tarikatçıların merkezi haline gelmişti. Bildiğimiz üzere Kral Ualis arion tarikatı taraftarıydı ve bu nedenle İstanbul'daki tüm hristiyan kiliselerini kendi tarikatından olanlara verdi ve onlarda hristiyanlara çok kötü insandışı davranışlarla davranmakta idiler. Ve böylece tam 146 piskopos İ.s. 379 senesinde Antakya'da konsil yapma kararı aldılar. Bu konsile Grigorios'ta davet edilecekti. Ancak davet edilmesindeki öncelikli amaç İstanbul'da yaşayan hristiyanlara destek olması idi. Ancak Grigorios İstanbul'a vardığında hristiyanlar bu zayıf ve kuvvetsiz gözüken adamın kendilerine yardımcı olabileceğini zannetmiyordu. Ancak tam tersi oldu. Grigorios bu kutsal göreve başlamıştı bile. Hergün yüzlerce kişi onun sayesinde hristiyan oluyordu. Başka dinlere inananlar onun konuşmalarını ve anlattıklarını duydukları zaman hemen hristiyan olmak istiyorlardı. Bunun üzerine diğer din adamları Grigorios'tan cesaret alarak onlarda hristiyanlığı anlatmaya ve tarikatların yalancılığından bahsetmeye başladılar. Tarikatlara inananlar topluluğu hristiyanların birlik içerisinde ilerlediğini gördüğü zaman cinayet işlemekten çekinmediler. Büyük cumartesi gecesi askerler Diriliş kilisesine saldırarak bir çok hristiyanı öldürdüler ve bununla yetinmeyip Grigorios'u ve daha bir çok kişiyi taşladılar. Ancak kısa bir dönem sonra kral öldü ve tahta büyük Teodosios geçti. Bu kral selanikte imzaladığı bir antlaşma ile ortodoksları birinci ekümenik konsilin gerektirdiği şekilde resmi olarak tanıdı. Böylece bütün kiliselerin hristiyanlara geri verilmesi emrini vererek Grigorios'u İstanbul başpiskoposu ilan etti. Böylece 27 aralık 380 zamanında hristiyanlar tarafından azizin başpiskoposluk kilisesine girişi olarak tanındı. O gün

geldiği zaman bir çok insan kilisenin dışında toplanarak azize sevgi gösterisinde bulundu. Sahte dinlerin kırk yıllık işgalinden sonra en sonunda İstanbul serbestti. Artık daha önceden olduğu gibi bir Hristiyan şehri idi. Bu olayın olduğu gün hava bulutluydu. Ancak ne varki aziz ve kral kiliseye girdikleri anda kara bulutlar dağıldı ve bir anda gökyüzü parlak güneşle aydınlandı. İnançlı insanlar bu olayı sahte dinlerin yani tarikatların ortodoksluk karşısında dağıldığı şeklinde yorumladılar. Kalabalığın içinde birde arion tarikatı inananı bulunuyordu. Yüz şekli sertti ve tavrından birini aradığı belli oluyordu. Ancak azizle göz göze geldiği anda ürktü. Hemen yanına giderek diz çöktü ve ağlamaya başladı:

- Tanrının azizi ben arion tarikatı taraftarıyım. Gelip seni öldürmem istendi benden. Affet beni! İşte bıçak! Ancak ne varki yanına geldiğimde yüzün parlıyordu... dayanamadım geldim ve sana söyledim.

O anda temiz kalpli aziz büyük bir sevgi ile ona şöyle dedi:

- Tanrı affetsin. Yalnızca Ona inan ve ortodoks ol.

Grigorios başpiskopos olarak temiz ve Tanrı'ya sadık kalarak yaşadı. Yaklaşık yirmi sene sonra ikinci konsil oldu. Ancak bazı piskoposların geç davet edilmesi ve karşıt görüşlerin çok fazla olması nedeniyle azize karşı düşmancıl bir tavır takındılar. Bunun sonucunda hristiyan kilisesinin içinde kıskançlıklar ve kavgalar meydana gelmeye başladı. Ve bununda sonucunda aziz karşı koyacağı yerde kavgaların durması için istifa etti. Büyük Teodosios azizin bu davranışına ve kararına çok üzülmesine rağmen istifasını kabul etti. Böylece aziz 382 yılında Arianzo bölgesine giderek hayatının geri kalan bölümünü barış ve Tanrı'ya bağlı kalarak yaşadı. Ayrıca orada bugüne kadar elimizde kalmış olan eserler yazdı. Sonunun geldiğini anladığı zaman kutsandı ve neyi var neyi yoksa fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanabilmesi için hepsini kiliseye bağışladı. Aziz 62 yaşında iken gözlerini kapadı. Kısa bir süre sonra vücudu İstanbul'da bulunan Aya Sofya kilisesine konuldu. Azizin kuysal vücudu şu anda Yunanistanın kavala şehrindeki nea Karvali bölgesindeki

kilisede bulunmaktadır. Azizin yortusu kilisemiz tarafından gözlerini dünyaya yumduğu gün olan 25 Ocakta kutlanmaktadır.